

KOCMÁNĚK

MILAN



CARPE DIEM

**A TAK MY
TADY ŽIJEM**

Milan Kocmánek

**A TAK MY
TADY ŽIJEM**



2016

© *Milan Kocmánek, 2016*

© *Carpe diem, 2016*

www.carpe.cz

Made in Moravia, Czech Republic, EU

ISBN 978-80-7487-029-3 (pdf)

PŘEDMLUVA V POŘADÍ TŘETÍ

Milana Kocmánka jsem poznal před mnoha lety, když se oženil a stal mým kolegou na lanžhotské základní škole. Dnes již vím, že to nebyla náhoda. Kromě půvabu a inteligence jeho životní družky hrálo totiž minimálně stejnou roli i místo, kam se z rodných Moravských Budějovic přizemil.

Pokud to mladší čtenáři nevědí, Lanžhot byl v té době hlavním městem humoru. Kde tenkrát byli všichni ti policajti, blázni nebo blondýnky, když po celé republice kolovaly desítky, možná stovky vtípů o Lanžhotčanech?!

Přesto byla jeho slibně se rozvíjející umělecká dráha vážně ohrožena. V Lanžhotě je totiž považován za účelně využitý volný čas pouze ten, který je strávený na zahradě, ve vinohradu nebo na poli. To musel respektovat i nadějný mladý kreslíř. Naštěstí pro nás pro všechny ani v Lanžhotě ještě neumí poručit větru, dešti. A tak se čas od času ozve spásná věta: „Milane, běž si kreslit!“ Dá se tedy úplně seriózně říci, že zatímco ostatní umělce limituje inspirace, u Milana Kocmánka je to počasí.

Milan náměty nehledá, ony si najdou jeho. Často přímo na pracovišti. Bez nadsázky určitě platí, že české školství sice bylo před Kocmánkem a zcela nepochybně bude i po něm, ale už to nebude taková sranda.

Velkým zdrojem inspirace jsou pro něj i média. Tady jsme svědky tzv. Kocmánkova paradoxu. Pravidelně totiž nachází humor na místech, která jiného čtenáře spolehlivě rozpláčou. Má však i svoje tabu.

Tím je jeho rodina. A přitom řada situací by ke ztvárnění přímo vybízela...!

A co se mi na Milanových obrázcích líbí? Jeho postavičky jsou jednoduché, půvabné, a na rozdíl od svých lidských předobrazů nejsou užvaněné. Autor se nesnaží být vtipný za každou cenu (většinou mu stačí tři nebo čtyři stovky za obrázek). A především – Milan je mistrem druhých plánů. Často se u něj druhý plán stává vlastně prvním, tedy tím, který si pozorný čtenář z vtipu zapamatuje.

Roky jsem své žáky učil, že když je nějaké dílo lidové, neznáme jeho autora. Tuto premisu jsem musel kvůli Milanovi opravit. Pokud je z Lanžhota, tak ho známe!

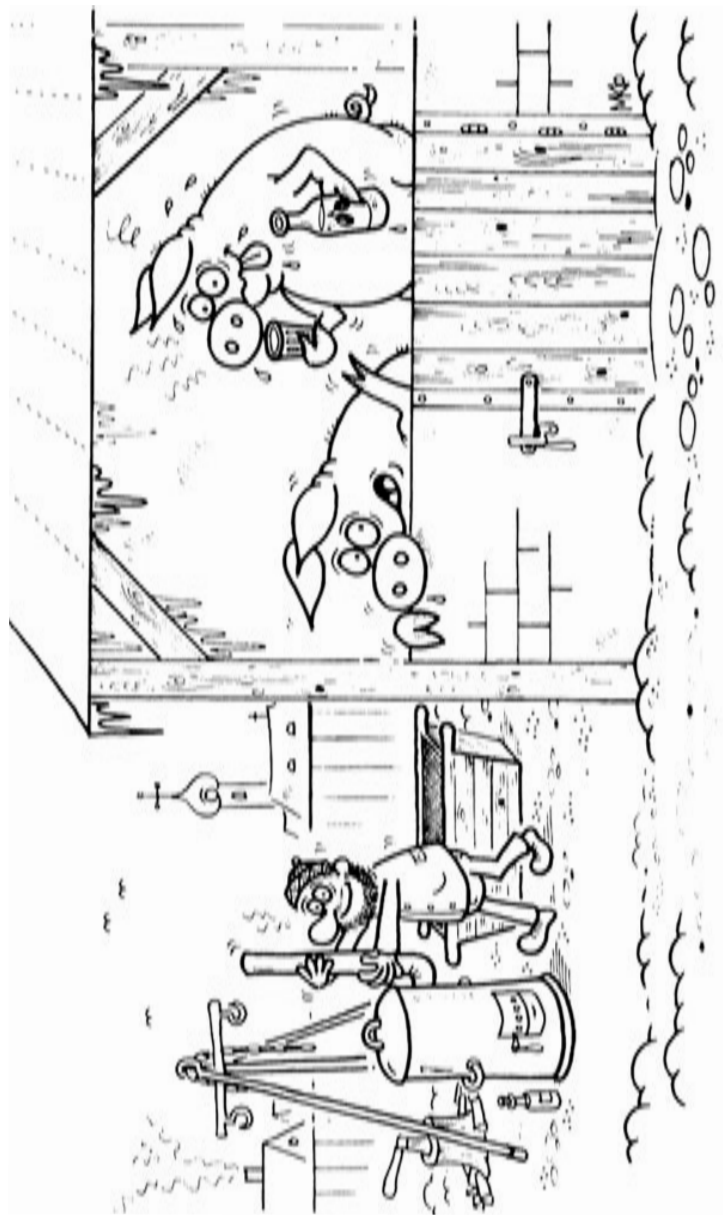
S Milanem jsem strávil mnoho let a těším se, že díky důchodové reformě ještě strávím.

Tož Milane – ať Ti všechny, nejen ty první a druhé, plány vyjdou a ať se spolu ještě mockrát zasmějeme!

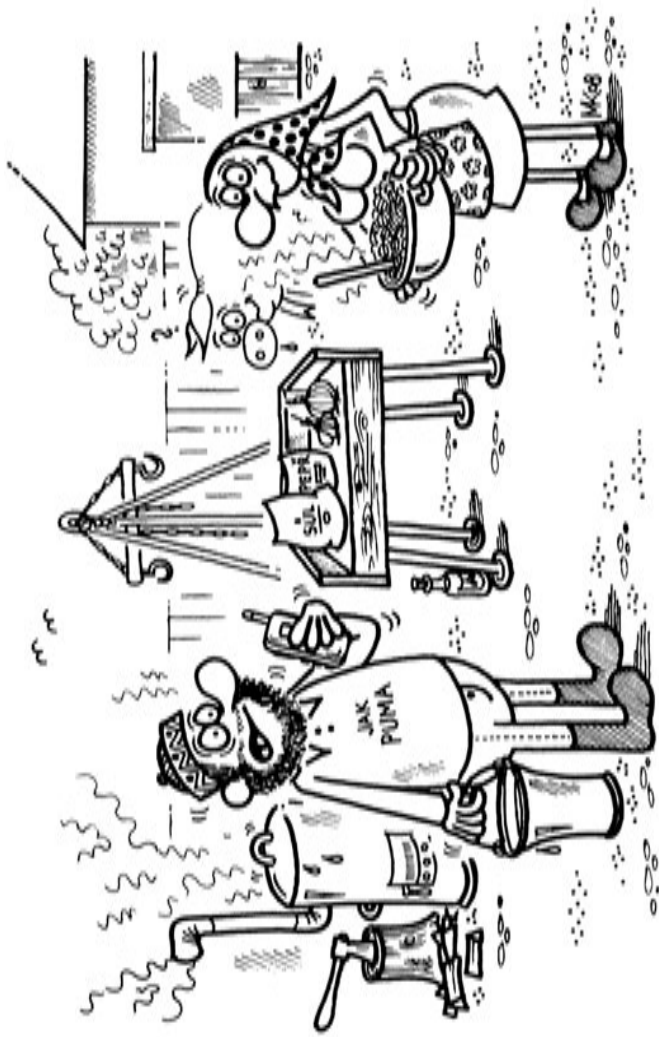
*Leopold Králík,
kolega, kamarád
a spoluautor vtipů ze školského prostředí*

CHOVÁME A PĚSTUJEME

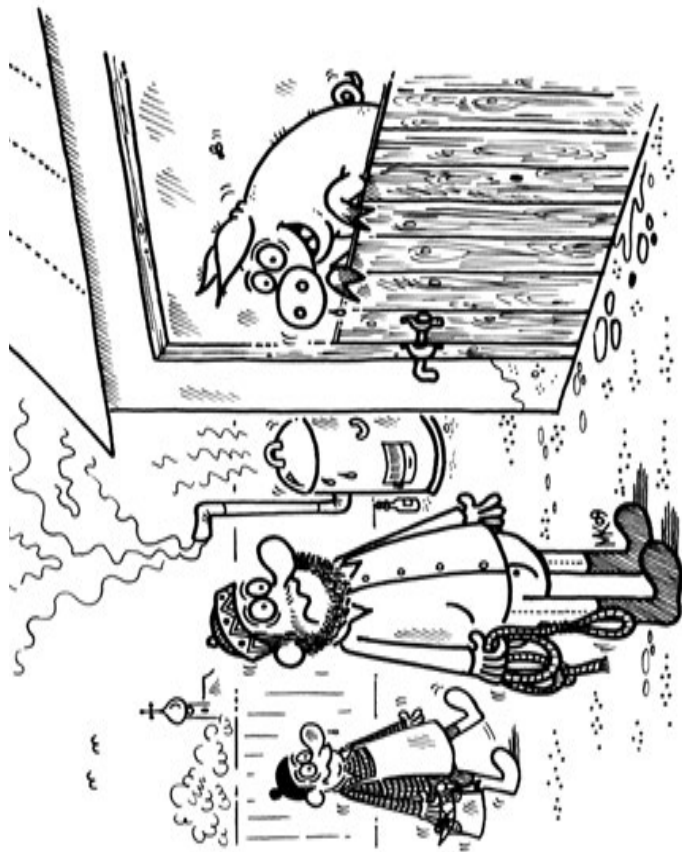




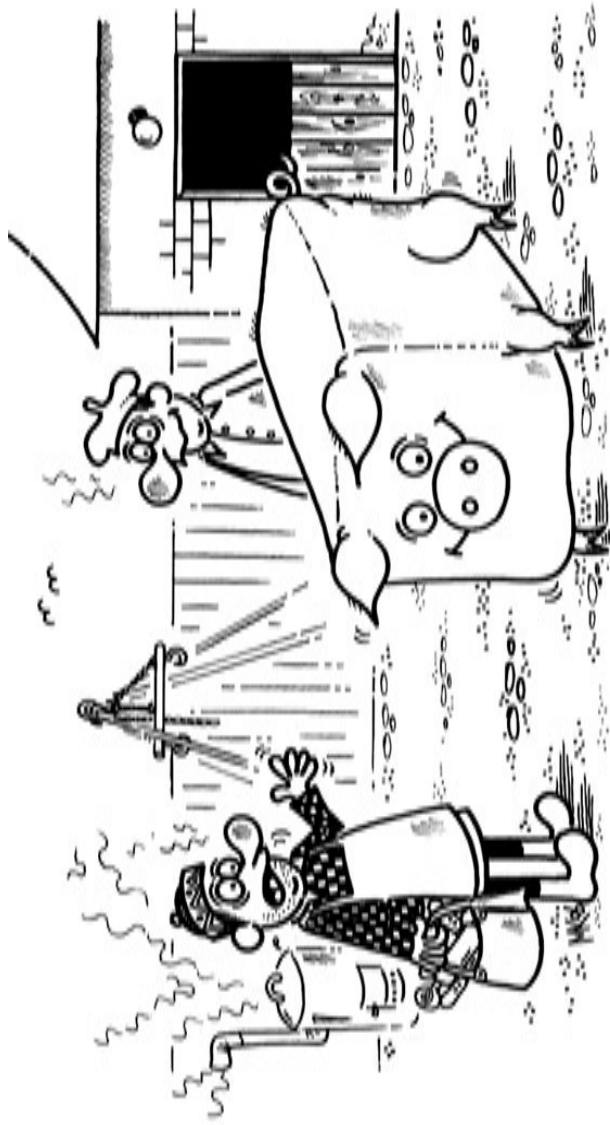
„NE, DÍKY, UŽ SI NEDÁM – ZÍTRA RÁNO JDU NA KREV!“



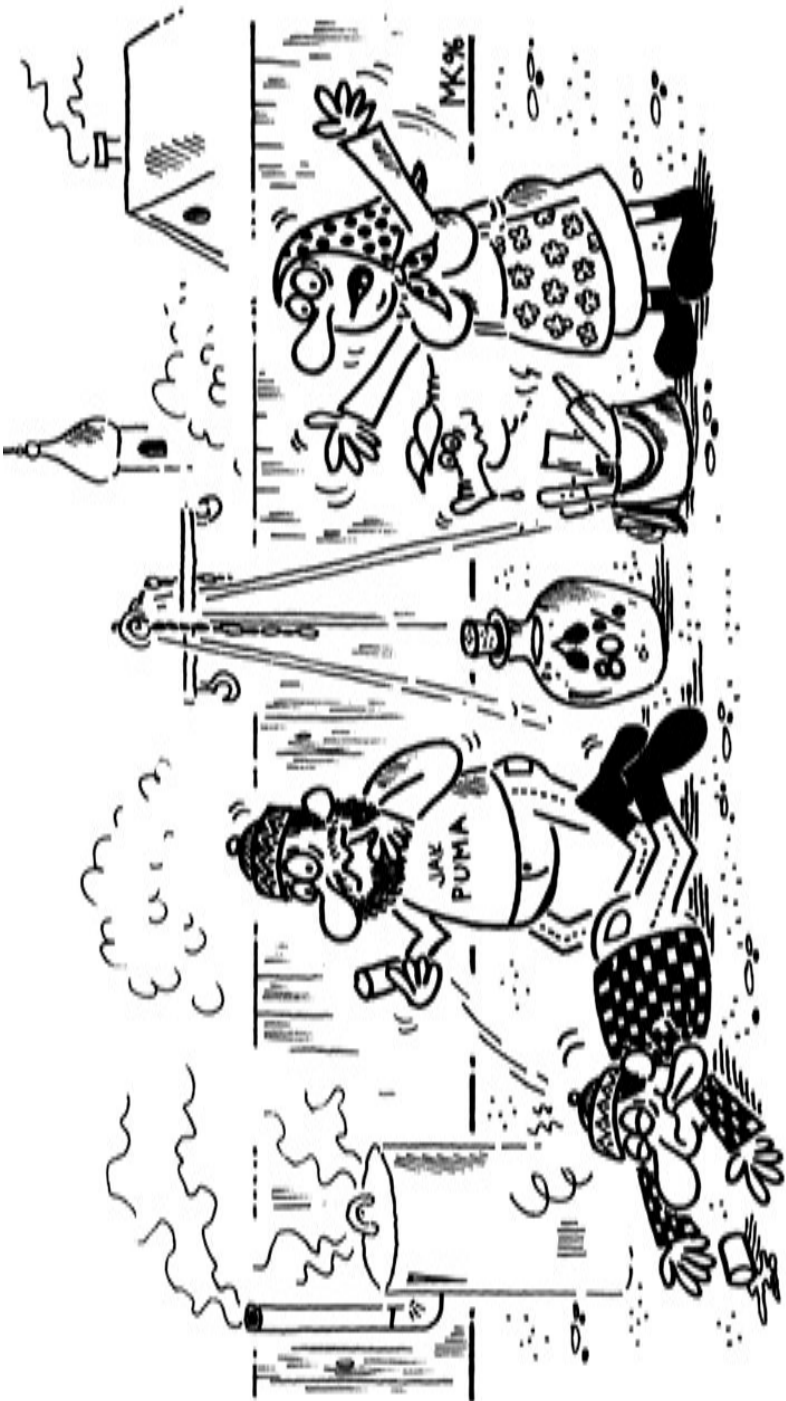
„DO HÁJE, TO UŽ JE DRUHÁ NEPODARĚNÁ ZABIJAČKA – LONI
MĚLO PRASE ČERVENKU, LETOS ZASE ŘEZNÍK ŽLOUTENKU!“



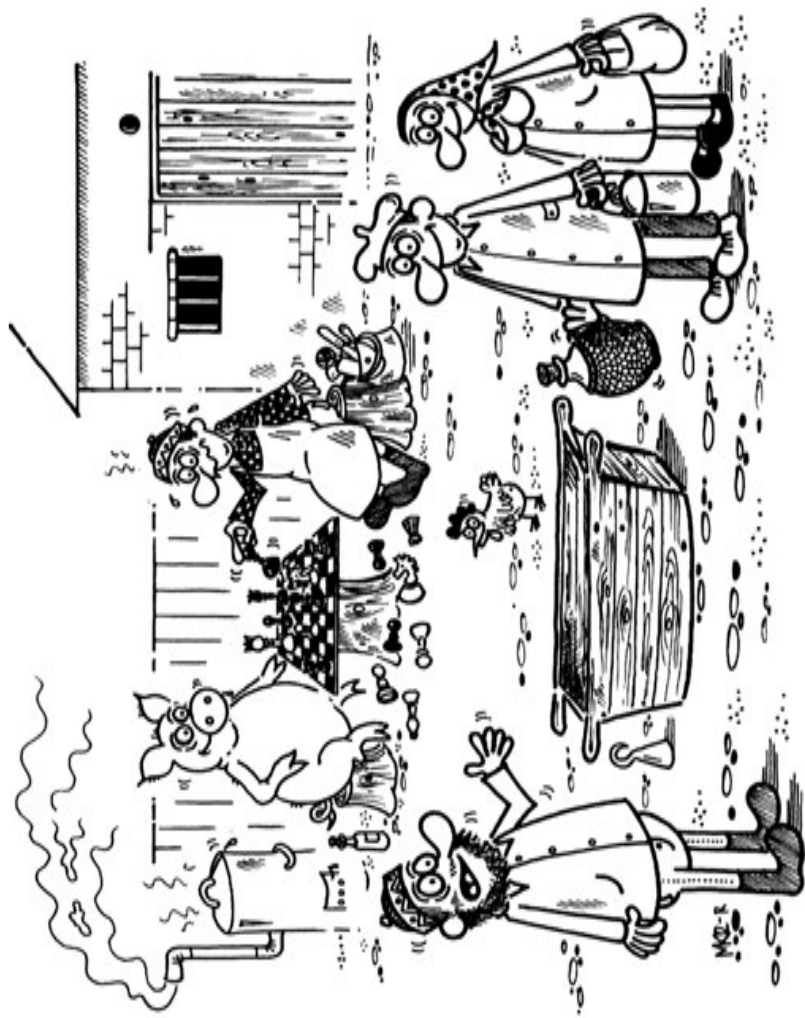
„MOC SE NETEŠTE – PRASAT UŽ SE CHOVÁ TAK MÁLO,
ŽE NÁS ZELENÍ PROTLAČILI NA SEZNAM OHROŽENÝCH DRUHŮ!“



„TAK NEVÍM – BUĎ TO PRASE TAK NEPŘEKRMUJTE,
NEBO MU POSTAVTE VĚTŠÍ CHLÍVEK!“



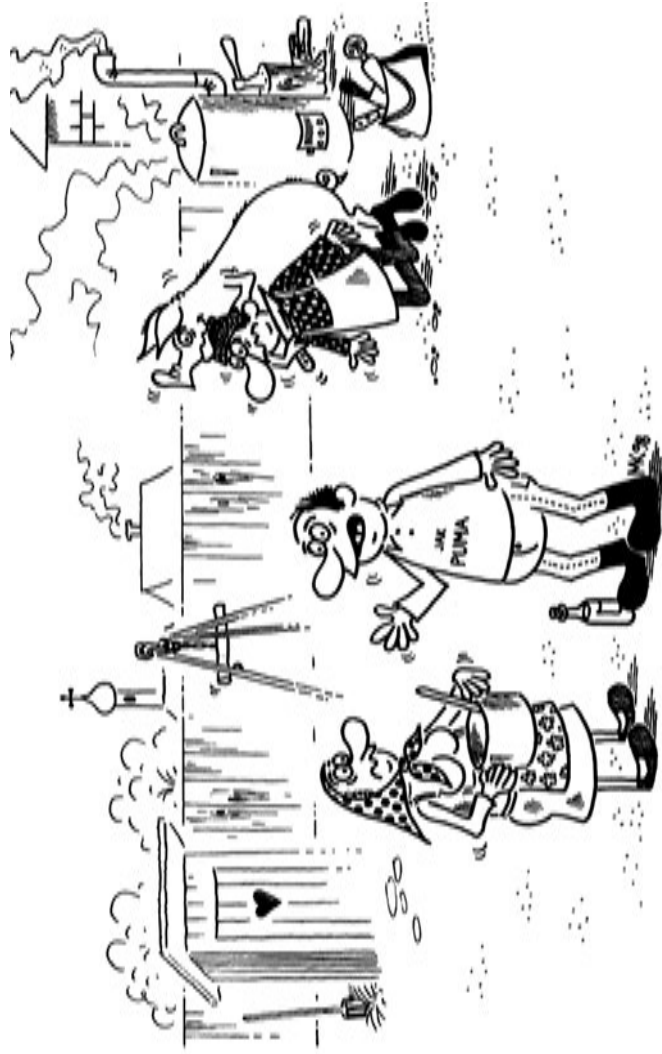
„PROBOHA, KARLE!! MĚLS OTRÁVIT ČERVA, NĚ ŘEZNÍKA!“



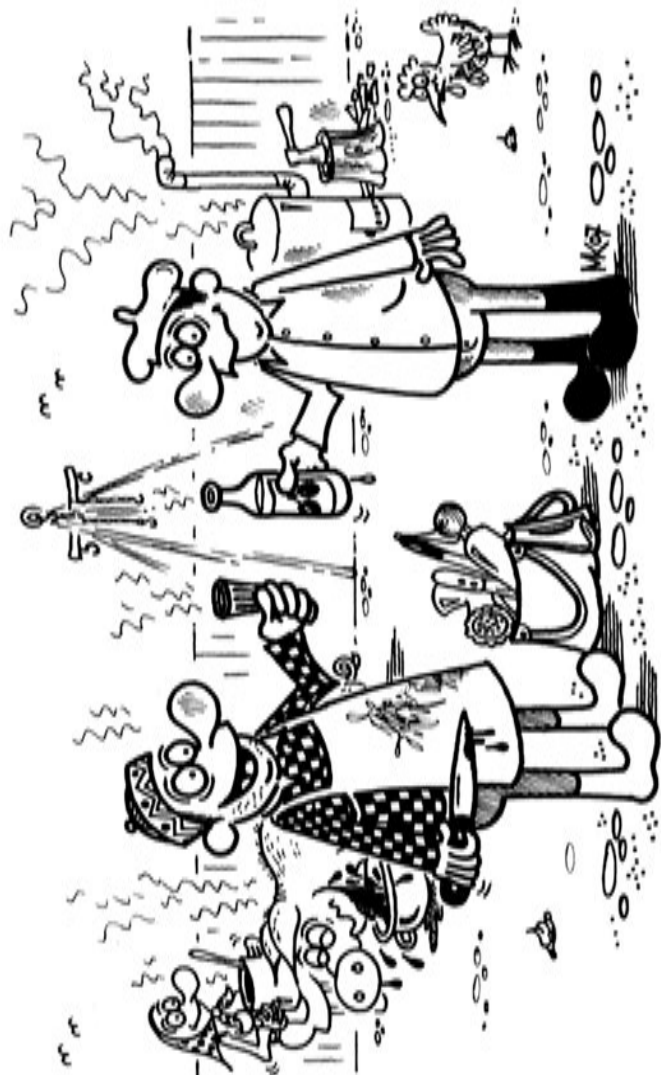
„JDETE BRZO – ŘEZNÍK PRASE JEŠTĚ NEPORAZIL!“



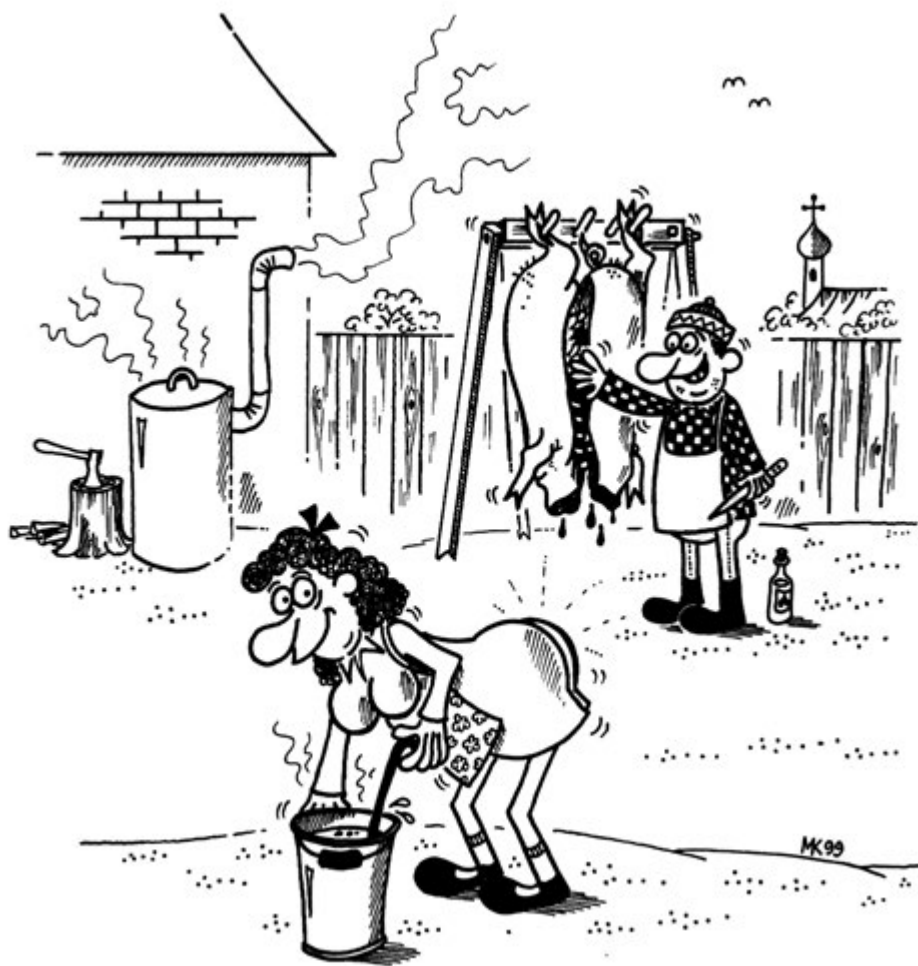
„MNĚ JE VAŠEHO MANŽELA TAKY LÍTO, ALE CO SE DÁ DĚLAT,
BYLO TO PAŠÍKOVO POSLEDNÍ PŘÁNÍ!“



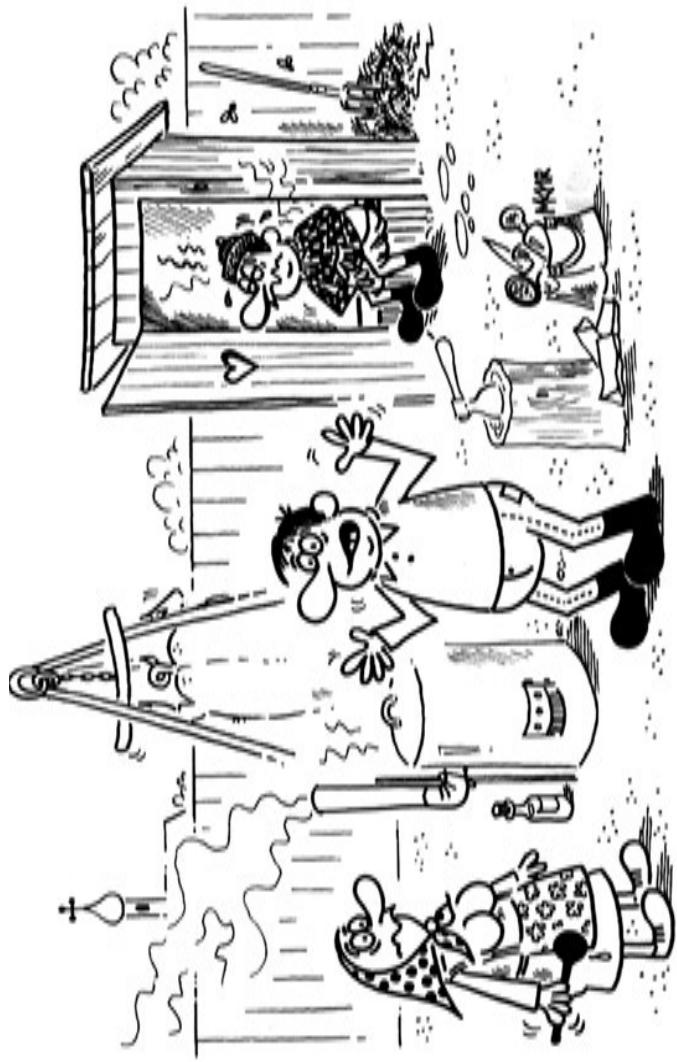
„PRÝ HO NEPUSTÍ, DOKUD NEDOSTANE NÁKLAĐÁK ŘEPY S PLNOU NÁDRŽÍ
A NEZARUČÍME MU VOLNÝ PRŮCHOD DO NEJBLIŽŠÍHO LESA!“



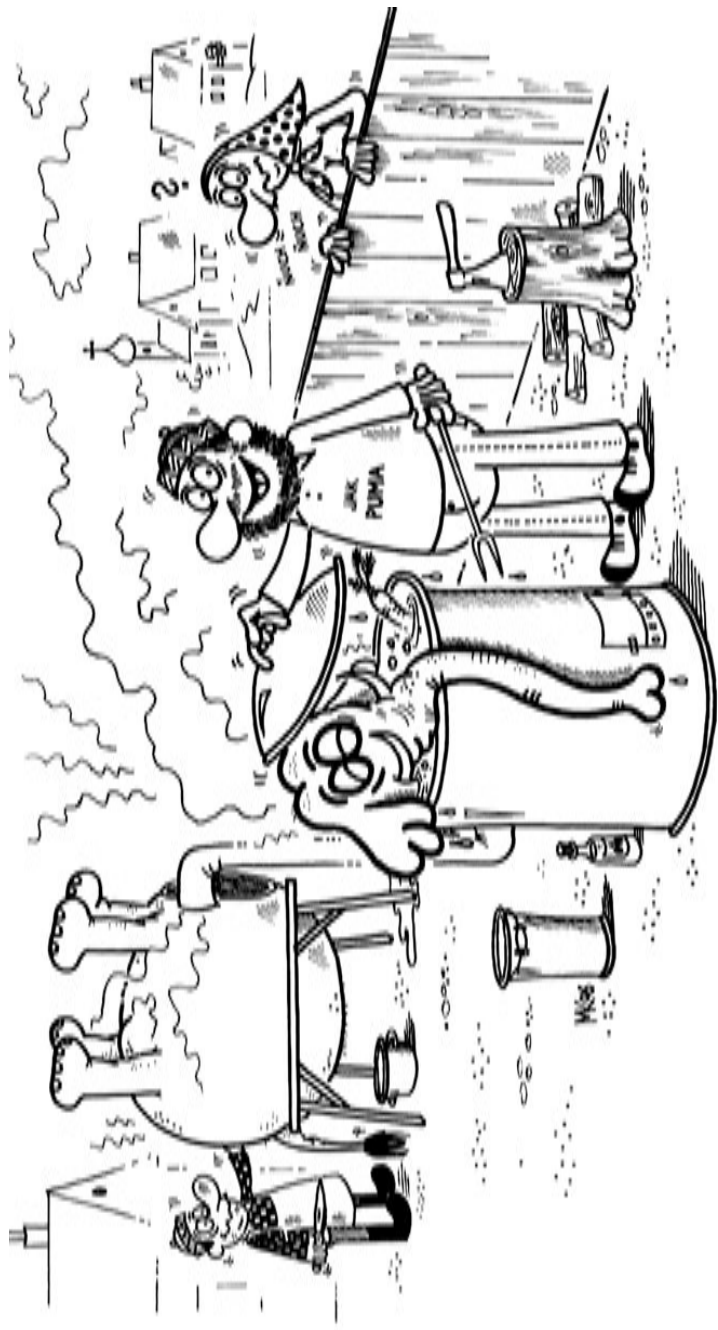
„NEBOJTE SE, JELIT BUDE LETOS DOST – PRASE KRVÁCÍ JAK
OBČAN PO DAŇOVÉ REFORMĚ!“



„TEDA ŘEKNU VÁM, MLADÁ PANÍ:
TAKHLE PĚKNÉ PŮLKY JSEM UŽ DLOUHO NEVIDĚL!“



„ŘEZNÍK SICE TLAČÍ CELÉ ODPOLEDNE, ALE TU TLAČENKU
SI ASI BUDEME MUSET DODĚLAT SAMI!“



„TO VÍTE, DRŮBEŽI HROZÍ PTAČÍ CHRÍPKA, KRAVÁM BSE, KRÁLÍKŮM MOR,
PRASATŮM ČERVENKA – A PŘECE TADY NA VSI NEZŮSTANEME BEZ MASA!“



„DNESKA JI SEM SNAD ANI NEDÁVEJTE, HOSPODÁŘI...
NĚJAK MI NENÍ DO SKOKU!“